

inkludera en detaljerad redogörelse, uppdelad på ett sådant sätt att den kan kontrolleras aritmetiskt, där det anges vilka upplupna belopp som ska betalas enligt avtalet, vilka belopp som käranden har betalat, vilka upplupna belopp som ska betalas, fastställda utan beaktande av det ogiltiga avtalsvillkoret, och differensen mellan dem, och ska ange i form av en totalsumma hur mycket skulden till kreditinstitutet uppgår till för den part som i egenskap av konsument har ingått ett kreditavtal i den mening som avses i den första frågan, eller om denne eventuellt erlagt ett överskottsbelopp, medan en annan part i målet, som inte har ingått ett kreditavtal i egenskap av konsument eller som under samma period i egenskap av konsument har ingått ett kreditavtal av annat slag än det ovannämnda inte behöver ge in en sådan rättegångshandling med ett visst innehåll?

3. Ska de unionsrättsliga bestämmelser som räknas upp i den första frågan tolkas så, att en överträdelse av dessa bestämmelser genom uppställande av de ovan (i den första och den andra frågan) nämnda ytterligare villkoren samtidigt innebär en överträdelse av artiklarna 20, 21 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 326, 2012, s. 2), med beaktande även av (delvis även i den första och den andra frågan) att domstolarna i medlemsstaterna måste tillämpa unionsrätten på konsumentskyddsområdet även på faktiska omständigheter som inte är av gränsöverskridande karaktär, eller med andra ord rent interna, i enlighet med EU-domstolens dom av den 5 december 2000, Guimont (C-448/98, EU:C:2000:663), punkt 23, dom av den 10 maj 2012, Duomo Gpa m.fl. (C-357/10–C-359/10, EU:C:2012:283), punkt 28, och beslut av den 3 juli 2014, Tudoran (C-92/14, EU:C:2014:2051), punkt 39? Eller ska det, i den mån de kreditavtal som den första tolkningsfrågan avser är "kreditavtal grundade på en utländsk valuta", anses att det redan därigenom är fråga om en gränsöverskridande situation?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 2008, s. 66).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien)– den 14 september 2016 – A.S. mot Republiken Slovenien

(Mål C-490/16)

(2016/C 419/44)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A.S.

Motpart: Republiken Slovenien

Tolkningsfrågor

- 1) Ska det rättsliga skydd som ges enligt artikel 27 i förordning nr 604/2013 tolkas så, att det också omfattar tolkningen av villkoret för kriteriet i artikel 13.1 i samma förordning när en medlemsstat har fattat beslut om att inte pröva en ansökan om internationellt skydd, när en annan medlemsstat har tagit på sig ansvaret för att pröva sökandens ansökan på samma grund och när sökanden har invänt mot detta?
- 2) Ska villkoret avseende otillåten gränspassage enligt artikel 13.1 i förordning nr 604/2013 tolkas oberoende och självständigt eller ska det tolkas i förhållande till artikel 3 led 2 i direktiv 2008/115 och artikel 5 i Kodexen om Schengengränserna, i vilka otillåten gränspassage definieras, och ska denna tolkning ske med hänsyn till artikel 13.1 i förordning nr 604/2013?
- 3) Med hänsyn till svaret i den andra frågan, ska begreppet otillåten gränspassage i artikel 13.1 i förordning nr 604/2013, under sådana omständigheter som de som är aktuella i förevarande mål, tolkas så, att det inte är fråga om en otillåten gränspassage när de offentliga myndigheterna i en medlemsstat organiserar gränspassagen i syfte att bereda en transitering till en annan medlemsstat?

- 4) För det fall att den tredje frågan ska besvaras jakande, ska artikel 13.1 i förordning nr 604/2013 då tolkas så, att en tredjelandsmedborgare inte får överföras till den stat i vilken vederbörande ursprungligen reste in i EU?
 - 5) Ska artikel 27 i förordning nr 604/2013 tolkas så, att tidsfristerna i artikel 13.1 och artikel 29.2 inte fortsätter att löpa när sökanden utnyttjar sin rätt till rättsligt skydd, och detta innefattar en tolkningsfråga, eller när den nationella domstolen väntar på att EU-domstolen ska svara på en sådan fråga som ställts i ett annat mål? I andra hand, fortsätter tidsfristerna att löpa även när den ansvariga medlemsstaten inte har rätt att neka mottagande?
-